

Capella de la Bleda

Santa Margarida i els Monjos

Ubicació

Comarca: Alt Penedès
Lloc/Adreça: A l'extrem N del terme
Emplaçament Al costat del castell de la Bleda.

Coordenades:

Latitud: 41.34356
Longitud: 1.66085
UTM Est (X): 387961
UTM Nord (Y): 4577762

Classificació

Número de fitxa 08251-6
Àmbit: Patrimoni immoble
Tipologia Edifici
Estil / època: Medieval Romànic Modern Barroc
Segle XII-XVII
Estat de conservació Bo
Notes de conservació: Ha estat objectes de moltes remodelacions. Una d'elles gairebé fou total l'any 1683.

Protecció Inexistent
Número inventari si, IPA 2779

Generalitat i altres inventaris

Accés Fàcil
Ús actual: Religios
Titularitat Privada
Titular: Arquebisbat de Barcelona c/Bisbe nº5 Barcelona

Fitxes associades:

[Castell de la Bleda](#)

Autoria de la fitxa Tríade scp
Data de registre de la fitxa: dl., 13/05/2002 - 02:00

Descripció

Capella d'una sola nau quadrangular, ampliada al nord per una segona i capgirada en enderrocar-ne l'absis. S'allargà una nau a ponent per a la construcció d'un nou santuari. A una finestra de la cara sud hi ha gravada la data 1683 i hi ha adossats dos contraforts. A l'angle sud est sembla haver-hi hagut un presbiteri. Al mur sud hi ha vestigis de fonaments, segurament de l'edifici alt medieval. Presenta un campanar d'espada de dos arcs simètrics i un de petit per sobre que sosté una petita campana. La paret nord està compartida amb el cementiri que se li adossa. Davant de la porta hi ha un porxo en forma de glorieta amb tres arcs de mig punt. El principal és més gran que els dos laterals. Aquest porxo està coronat per una teulada a dos vessants i s'hi accedeix per tres petites escales de quatre graons, una per cada obertura. Les parets estan arrebossades amb ciment modern. A l'interior hi ha una pica baptismal i un sarcòfag medievals. La pica té forma troncocònica irregular, de parets llises sense motius ornamentals. Està feta sobre pedra calcària i té una alçada de 60 cm i un diàmetre de boca de 83 cm. El sarcòfag té una forma de paral·lelepípede de 105 x 50 cm de base i 48 cm d'alçada, amb una tapa de dos vessants. És llisa, amb unes motlures. El sarcòfag és un bloc calcari buit.

Observacions:

Als voltants de l'església hi ha restes òssies humanes, segurament provinents de remodelacions del cementiri. L'entorn està descuidat i amb deixalles. Proposat com a BCIL al Catàleg d'immobles de l'avanç del Pla General d'Ordenació Urbanística de Santa Margarida i els Monjos. La pica baptismal i el sarcòfag de l'interior de la capella estan fitxats pel Servei Arquitectònic de la Generalitat de Catalunya amb els números: 15947 (pica) i 15948 (sarcòfag).

Història

L'ermita és esmentada per primera vegada l'any 1032. Al segle XII era parròquia. Al 1247 estava unida al monestir de Sant Pere de Casserres del bisbat de Vic. A finals del segle XVI el papa Sixt V uneix l'església a la comunitat de Vilafranca. Es realitzà una reforma molt important el 1683, i al 1825 fou feta sufragària de Sant Genis de Pacs a la qual encara pertany.

Bibliografia

AA.VV. (1992): 'Catalunya romànica. XIX Penedès i l'Anoia'. Ed. Enciclopèdia Catalana, Barcelona.
CATALÀ ROCA, P. (1971). Els castells catalans. Rafael Dalmau. Barcelona.
CRUAÑES, E. (1980). Esglésies romàniques del Penedès. Museu de Vilafranca. Vilafranca del Penedès.
GAVIN I BARCELÓ, J.M^a. (1981): 'Inventari d'esglésies. Alt Penedès, Baix penedès i Garraf.' Vol.10. Ed. Artestudi. Barcelona.
GIRONA, J.: (1980) 'Santa Margarida i els Monjos. Passeig per la nostra història.' Ajuntament de Santa Margarida i els Monjos. Santa Margarida i els Monjos. P.103.
LLORACH I SANTÍ, S.(1984): 'El Penedès durant el període romànic'. Ed. Llorach. S. Sant Sadurní d'Anoia.
ROSSELLÓ RAVENTÓS, Joan (1986). Inventari de patrimoni arquitectònic de Catalunya. L'Alt Penedès. Generalitat de Catalunya. Barcelona.

